

naar en saadan væbnet Styrke stilles under en særegen Straffelovgivning, maa den have en særlig Domstol. Jeg forlanger ikke, at den skulde stilles under den ordinære Krigsret, jeg kan godt tænke mig, at man vilde have store Betæneligheder ved at gjøre det, og at man vilde foretrække at sætte den under en Slags civile Domstole; men disse Domstoles Retspleie maatte i hvert Tilfælde ordnes paa en anden Maade for dette militære Korpses Vedkommende, end de ere ordnede paa for almindelige borgerlige Forhold. Det gaar ikke an at have et væbnet Korps, som kan begaa Forræbelse, der paa Grund af Retspleiens uhorste Langsomhed her til Lands ikke kunne blive straffede før et eller to Aar efter, at de ere begaaede. En saadan Retspleie er aldeles utilstrækkelig i et væbnet Korps. Jeg maa derfor sige, at jeg anser det for nødvendigt, hvis et saadant Gendarmerikorps, eller hvad man nu vil kalde det, skal oprettes, at det ikke kommer til at staa under de almindelige militære Love, men helst under en særegen Lovgivning, særegne Krigsartikler, om jeg saa maa sige, og særegne Domstole, ved hvilke Rettergangen er saaledes organiseret, at de nogenlunde hurtigt kunne komme til et Resultat.

Jeg skal endelig berøre endnu et Punkt. Det er de Lønningsbestemmelser, som ere angivne i Lovforslagets § 6, Lønningsbestemmelser, som sige, at Korpsets Medlemmer skulle uniformere sig selv og montere sig selv. Det er Bestemmelser, som efter min Mening vilde være overmaade fordervelige, navnlig Bestemmelsen om, at Folkene selv skulde gjøre sig beredne. Det vil ganske vist føre til, at en Del af Folkene ville, som en tidligere æret Taler har berørt, komme i et høist uheldigt Afhængighedsforhold til forskjellige Medlemmer af Befolkningen, som de skulle i Berøring med. Men dernæst vil det føre til, at de ville komme til at ride paa daarlige, udvandrede Flovheste, at Hestene ville blive maadelig fodrede, slet pasjede; og slapskoede ville de møde, hvor man netop har Trang til at have en god Hest, der er vel reden, saa at Rytteren kan bevæge sig nogenlunde frit paa den. Det hele Korps vil ved en saadan Bestemmelse om Selvuniformering og Selvmontering, ved Mangel paa Kommando, Mangel paa Dvæle i Vaabenbrug og Hidning meget let — eller jeg vil snarere sige aldeles sikkert — blive en Parodi paa et Korps. Det vil komme til at frembyde et latterligt Stue for den, der ventur at se et militært ordnet Korps, og der er Engenting, der er saa farligt for et væbnet Korps, der skal træde op overfor Befolkningen, som det, at det føler sig latterligt. Det er galt at

være latterlig i de Omstaaendes Vine, men det er værre, at føle sig latterlig i sine egne Vine; det fører til overilede Beslutninger, og overilede Beslutninger af en væbnet Magt skal man søge at undgaa.

Schlegel: Ja, det er kun saa høist ubetydelige Bemærkninger jeg har at gjøre, at jeg kunde føle mig fristet til ganske at holde mig tilbage efter de forskjellige Ytringer, der ere fremkomne. Jeg vil dog sige nogle Ord i Anledning af de Ytringer, der ere faldne, at Spørgsmaalet om en Forbedring af Landpolitiet har, som den første ærede Taler fremhævede, i mange Aar staaet paa Dagsordenen. Det maa siges at være bitterligt for Alle, at Politiet paa Landet trænger til væsentlige Forbedringer og mange Forandringer. Det er ikke underligt, at det efterhaanden er kommet dertil. For gamle Politioordning er skrevet under ganske andre Forhold end dem, der nu bestaa. Som Forholdene har udviklet sig, og som Kommunikationsmidlerne nu ere, kunne Folk med Bøhede fare fra Sted til Sted, og naar det er Skif og Brug i det daglige Liv at holde store Foramlinger rundt omkring, hvortil man med Bøhede samles fra alle Egne, ere Forholdene naturligtvis anderledes end i gamle Dage, hvor man ikke kjendte til disse Ønster om Foramlinger paa mange Steder, og hvor det var forbundet med Bøheligheder at komme frem og tilbage. Det er altsaa en utvivlsom Nødvendighed, at der maa ske Forbedringer, og det er jo ogsaa anerkjendt fra flere Sider og har i lange Tider været paa Dmtale. Justitsministeren har for en Del Aar siden forelagt Lovforslag om Reformen i Proceslovgivningen, og dertil sluttede sig ogsaa et Forslag om Forandring i Politiets Organisation. Det har oftere været paa Dmtale, at ikke blot Forbedringer vare nødvendige, men at det ogsaa var rigtigt og naturligt, at det var Staten, der gav sit Bidrag til disse Forbedringer, og det synes mig derfor, at Forslaget, som det foreligger, er fremkommet af en virkelig naturlig Trang efter de tilstedeværende Forhold. Jeg maa tilstaa, at ved Siden deraf har jeg ganske vist forstaaet, at Forslaget kom frem for at imødekomme de Ønster, som der, tror jeg, næres ikke blot fra denne Side, men ogsaa fra den anden Side, at vi en Gang kunne blive enige om at faae Fred og Ro her i Landet ved en gjenfædig, kan jeg sige, Smødekønnen, og at det var ønskeligt at komme ud af de Tilstande, vi nu leve i. Det har under de Forhold ganske vist gjort et beklageligt Indtryk paa mig at høre, at det ærede Medlem fra den anden Side (S. Pedersen), som talte